



**החיים הפרטיים של מאיר לנסקי — מלך  
סינדיקאט הפשע האמריקאי, המסעיר את  
העולם — ומה היתה תרומתו להקמתה של מדינת-ישראל**

# המאפיה עוזרת למבצעי ההעפלה

כנסת בירושלים, שישא את שם אביו. סכום נכבד נוסף הוא תרם לשיפוץ כמה בתינים בבית-החולים של תל-השומר. ומי אחר שלכסף אין, כידוע, ריח, טוב כספם של לנסקי וסטאשר, כמו כל כסף אחר. כעבור שעה לערך, הותיר לנסקי את סטאשר בחברתה של הגברת דיבינר, ויצא לדרכו. סטאשר עצמי, המשיך להסתובב ברחבי המלון לפחות כבעל-בית. צלם שי ניסה לצלמו במקום, גורש מיד על ידי אחד המנהלים.



## ביקור יידיותי

השבוע, בעת שערך ביקור במלון שרתון, אצל ידידו הטוב ועוזרו ג'ו סטאשר, שגורש מארצות-הברית והתאזרח בישראל. לנסקי נושא את כלב השעשועים הטיבטי שלו.

## יום ראשון, 13 ביוני, השבוע. מלון שרתון בתל-אביב בשעות הצהריים.

אל אכסדרת המלון יורד גבר קשיש, קרתי, לבוש בחליפת-חוף כחולה, בעלת מכנסים צרים ובפיו תקוע סיגר.

זהו ג'ו ("דוקי") סטאשר, מי שהיה צוד רן הראשי של מאיר לנסקי, מלך סינדיקאט הפשע האמריקאי, בפיקוח על עסקי ה"הימורים בכל רחבי העולם. במשך חמש השנים האחרונות, מאז גורש מארצות-הברית, אחרי שנדון על העלמת מס-הכנסה, חי סטאשר בישראל בשקט ובציניעות, מבלי להיות מוטרד מעברו. האיש, שעוד בתחילת שנות ה-30 נמנה על סינדיקאט הפשע האמריקאי, פרש מכל עיסוק פעיל. הוא זכה באזרחות ישראלית, בתוקף חוק השבות, המשיך לנהל עסקים בישראל, רכש לעצמו וילה בקיסריה, אך העדיף לנהל את חיי החברה שלו מדירה שכורה במלון שרתון בתל-אביב.

רק בשבוע האחרון, כשהתפוצצה פרשת גהירתם של אנשי סינדיקאט הפשע ליש-ראל, הפך סטאשר לאישיות ציבורית. אפי-לו מנהיג אגודת ישראל, הרב פרוש, הציר כי לא ינהל יותר עסקים איתו. כיוון שהוא איש עולם-תחתון.

אבל ביום הראשון השבוע לא נראה ג'ו סטאשר מודאג ביותר מכך. הוא חיך אל עובדי המלון, נשף ענני עשן סיגרים ריחני לכל עבר, וברך לשלום בלבביות כל מבר מקרי.

את ארוחת-הבוקר שלו, בשעה אחת בצהריים, לא סעד ג'ו סטאשר במסעדת ה"מלון, גם לא בבריכת השחייה, בה הוא מרבה להשתוף. במיוחד עבורו נפתחה דלת הבר הנושא את השם הנאר, הפתוח בדרך כלל רק בשעות הלילה. לשם הביאה לו מלצרית חגיגית את ארוחת הבוקר, שכללה ביצים רכות, סלט וגבינות. שם גם קיבל ג'ו סטאשר את פני הבוס שלו, מאיר לנסקי, קי, שבא אליו לביקור.

**לכסף  
אין ריח**



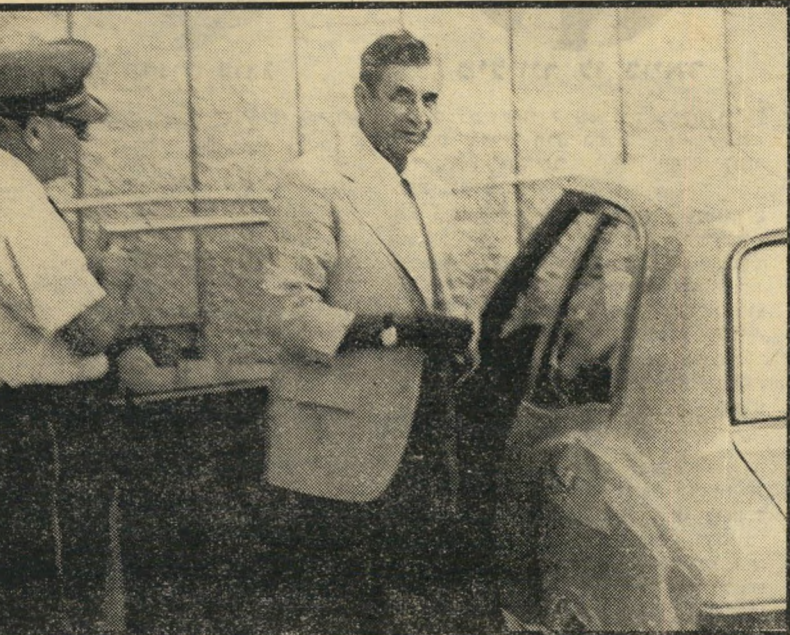
## שירות מלא

בצאתו מפתח מלון שרתון, מפלס לו שוער המלון, ומכיר את לנסקי כמבקר קבוע במקום, דרך אל מכוניתו. לנסקי, הנוהג להתלבש תמיד בצבעים כחולים, ממשיך לשאת את כלבו האהוב על ידיו לכל מקום.

## נישואין בשנות הקמת המדינה

**בניגוד ללנסקי, שהוא אדם בודד, ה' מעדיף לבלות בעיקר בחברת אשתו, יש לג'ו סטאשר, שהוא מסביר פנים לעומת פניו הזעפניות של לנסקי, חברה ישראלית מגוחנת. הדמות המרכזית בחברה זו הוא משה ("מושקה") אדילסון, לשעבר לוחם בגדוד הקומנדו של משה דיין במלחמת העצמאות וכיום נהג בחברת חרות של סולל-ברנה. מושקה, דמות ידועה בחברה הבורהמית של רחוב דיזנגוף, התפרסם בעיקר בזכות אוזנו החדה, הכרויה תמיד לעגות של תיי-רים אמריקאים. היה זה הוא, שעוד לפני שנים רבות הכניס לרחוב דיזנגוף ביטויים כמו: "יא-אסו!" ו"חלקם טו ארץ!" במיבטא אמריקאי מובהק, שהפכו לסיסמאות.**

לאחרונה הפך מושקה ליד ימינו של ג'ו סטאשר. דמויות אחרות בחבורתו של סטאשר, כשאינו נפגש עם הרב פרוש לצרכי עסקים, הם יעקובלה כהן, שסטאשר מכנה אותו בחיבה, "אל קפונה", אחרי שרן כסלו העניק לו תואר זה בכתבה שפרסם בהארץ (המשך בעמוד 20)



## בריחה זועמת

כאשר שוער מלון שרתון פותח לו את דלת מכוניתו ה' שכורה, מבחין מאיר לנסקי בצלם העולם הזה המצלמה, מביט בו במבט זועם ונכנס ברוגז רב אל תוך המכונית. לנסקי נוהג בעצמו במכונית.

באיזור — גם הוא לא נראה מודאג במייד חד מהרעש המתעורר סביבו. לבוש במכנסי תכלת ומקטורן כחול, כי-שהוא נושא על ידיו את הכלב וטיבטי שלו, שיצו, נראה מאיר לנסקי צעיר ב' הרבה מכפי 69 שנותיו.

הוא אירח חברה לסטאשר לארוחת-הבוקר שלו, כששניהם יושבים באפלולית הבר, לבדם. השיחה נפסקה רק פעם אחת, כשירד מאיר לנסקי לטלפונים הציבוריים במרתף המלון, ליד חדריו הנוחיות. שם, בעזרת כמה אסימונים, יכול היה לנהל את שיחותיו הטלפוניות, כשהוא בטוח מפני האזנה.

אחריכך חזר לנסקי ואירח עם סטאשר באפלולית הבר את הגברת בטי דובינר אדומת השיער, אשתו של המיליונר הקנדי-שעבר, סם דובינר, העומדת בראש פעולות איל-ין בישראל. נראה שהפירסומת הרבה שניתנה בשבועות האחרונים לשי-אדונים נכבדים וקשישים אלה, לא הפריעה לגברת דובינר להיפגש עמם לשיחה. קרוב לוודאי שהיא רצתה מהם, מה שרוצים מהם כל מבקריהם: כסף למטרה זו או אחרת.

כי השמועה פשעה בישראל שלנסקי ו' סטאשר, בעלי חשבונות בנק בשווייץ, בהם הצטברו לזכותם כמה מאות מיליוני דול-לארים, נהנים לתרום ביד רחבה לכל מיני מטרות צדקה. כך, למשל, סופר שלנסקי תרם סכום של 300 אלף ל"י לבניית בית-